ASOS JOURNAL

The Journal of Academic Social Science

Akademik Sosyal Araştırmalar Dergisi, Yıl: 7, Sayı: 97, Ekim 2019, s. 505-514

ISSN: 2148-2489 Doi Number: <http://dx.doi.org/10.29228/ASOS.36772>

Yayın Geliş Tarihi / Article Arrival Date
2.08.2019

Yayınlanma Tarihi / The Publication Date
29.10.2019

Sara KURŞUN

Gaziantep Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Anabilim Dalı
sarakursun56813@gmail.com

Hakan TURAK

Tuğba TURAK

Gaziantep üniversitesi besyo, Beden Eğitimi ve Spor Anabilim Dalı
tbturak@gmail.com

Selahattin KOÇ

OYUNUN ÖĞRENME ÜZERİNDEKİ ETKİLERİNİN SINIF ÖĞRETMENLERİNİN GÖRÜŞLERİ DOĞRULTUSUNDA DEĞERLENDİRİLMESİ

Öz

Oyunun bireylerin gelişimi üzerinde büyük önemi bulunmaktadır. Çocuğun hayatında önemli bir yere sahip olan oyuna eğitimde gerekli yerin verilmesi eğitimin amaçlarına ulaşmasını hiç şüphesiz kolaylaştırmaktadır. Bu çalışma, Oyunun öğrenme üzerindeki etkilerinin sınıf öğretmenlerinin görüşleri doğrultusunda değerlendirmek amacıyla yapılmıştır. Araştırmada sınıf öğretmenlerinin; oyunun öğrenme üzerindeki etkileri, derste oyunla öğretim yapıp yapmadıkları ve öğretmenlerin oyunla öğretim hakkındaki önerilerinin neler olduğu belirlenmeye çalışılmıştır. Araştırmada nitel araştırma yöntemlerinden olan mülakat yöntemi kullanılarak Gaziantep il sınırları içerisindeki ilkokullarda görevli 10 sınıf öğretmeninden elde edilen veriler, içerik analizi yöntemi ile çözümlenmiştir. Sonuç olarak, araştırmaya katılan sınıf öğretmenleri oyunun öğrenme üzerinde etkili olduğunu belirtirken, oyun ile birlikte öğrenmenin daha hızlı ve kalıcı olduğu ve derslerde oyunla öğretim

yöntemini tercih ettikleri sonucuna ulaşılmıştır. Bunun yanında araştırma grubu; ders ile ilgili materyal sağlanması, oyunların çeşitlendirilmesi ve fiziki şartların düzeltilmesi önerilmektedir.

Anahtar kelimeler: Oyun, Öğrenme, Sınıf Öğretmeni.

EVALUATION OF THE EFFECTS OF THE GAME ON LEARNING IN ACCORDANCE WITH THE VIEWS OF PRIMARY SCHOOL TEACHERS

Abstract

The game has great importance on the development of individuals. Giving the necessary place to the play, which has an important place in the life of the child, undoubtedly facilitates the achievement of the aims of education. This study was conducted to evaluate the effects of the game on learning in line with the opinions of the primary school teachers. In the research, primary school teachers; The effects of the game on learning, whether they teach with the game in the course and what teachers' suggestions about teaching with the game are tried to determine. In the study, the data obtained from 10 primary school teachers working in primary schools in Gaziantep province were analyzed using content analysis method, which is one of the qualitative research methods. As a result, while the classroom teachers who participated in the study stated that the game was effective on learning, it was concluded that learning with the game was faster and more permanent and they preferred the method of teaching with the game. In addition, the research group; It is recommended to provide material related to the course, diversification of games and correction of physical conditions.

Keywords: Game, Learning, Primary Teacher.

GİRİŞ

Oyun, çocuğun yaşamını ve hayatını kapsayan bir etkinliktir. Çocuk; kendisini, doğayı, çevresini ve diğer insanları oyun yolu ile tanır. Aynı zaman da çocuk oyun oynadığı esnada öğrenmeyi de öğrenir. Erken çocukluk dönemi eğitimi veren kurumlarda, çocukları eğitmenin en etkin yöntemi doğrudan oyundur. Çocuklarla etkileşim kurarken, bilgiye ulaşmada ve yeni beceriler elde edilmesinde oyundan yararlanılır. Çocukların olduğu her ortamda oyun etkinlikleri muhakkak vardır. Çocuk oyun sayesinde hayatı daha iyi kavrayabilmektedir. Sevgiden sonra çocuk için en önemli ihtiyaç oyundur (MEB, 2009).Oyun kavramı ile oyunun kazanımları farklı bilim insanları tarafından değişik biçimlerde tanımlanmaktadır. Oyun, çocukluk evresinin en etkili dönemidir. Bu anlamda yeni ilişkiler içerisine giren ve çevresinde olup biteni anlamaya çalışan çocuk bunu oyun yolu ile yapar. (Koçyiğit ve ark. 2007; Alıncak ve ark. 2017). Oyun aktiviteleri çocukların ihtiyaçları doğrultusunda tatmin olmasını sağlayan bir etkinlik sürecidir (Ayan ve ark. 2017). Oyun çocuklara yalnızca eğlenmek ve keyif sağlama olmayıp, aynı zamanda oyun süresince etkileşimi gerçekleştirdiğinden dolayı bireyler arasında sosyalleşme ortamı sağlamaktadır. Bu sayede öğrencilerin birlikte iş yapma, dostluk, birlikte hareket etme, kendine güven duyma ve sorumluluk alabilme gibi özelliklerinin geliştirilebileceği gibi kişiliklerinin oturmasında da destek sağlamaktadır (Aykutlu ve Şen, 2004).Eğitsel oyunlar bazı motorik özellikleri ve oyunun doğasında var olan psikolojik ve sosyal davranışları geliştirmektedir (Ayan ve ark, 2015).Marsell'a (2009) oyunun, çocuğu gelecekteki yetişkinlik dönemine hazırlayan en önemli yol olduğunu belirtmiştir.

İlköğretim birinci kademedeki çocukların sınıf içerisinde bir ders boyunca hareketsiz kalmalarını istemek çocukların gelişimsel özelliklerine zıt düşmektedir (Aykaç, 2005). Oyun aktiviteleri çocuğun ihtiyaçları doğrultusunda tatmin olmasını sağlayan bir etkinlik sürecidir (Lindon, 2001). Oyun, bireyigeleceğe yönelik hazırlamakla birlikte iç dünyasının dışa vurumun da etkili bir yöntemdir. Çocuk içindekileri oyun sayesinde dışa vurur. Çocuk oyun esnasında elde ettiği roller ile dünyayı anlamaya çalışır, iletişim kurar ve bu şekilde kişiliği oluşur ve gelişir. Oyun esnasında edinilen bilgiler kalıcı etkili bir hale gelir. Oyun, çocuğun deney yolu ile düşünmesidir. Hayatı için lazım olan bir çok tutum ve tecrübeleri oyun oynarken öğrenir. Bundan dolayıdır ki oyun çocukların eğitiminde önemli yoldur. Oyunlar, çocukları sürekli olarak aktif hale getirmesi sebebiyle öğrenme sürecinde oldukça etkindir (MEB, 2009). Oyun; çocuğu hayata hazırlayan, yön veren, sosyal yaşantı içerisinde doğru davranışlar kalıplarının benimsenmesindeki önemli unsurdur (Alıncak ve Tuzcuoğulları, 2016).

Oyun, bireylerin zihinsel ve bilişsel gelişimi açısından etkili bir araçtır. Bireyler, öğrenmek için, inceleme, deneme, tecrübe ve yaratıcı düşünme yolu ile bilgi sağlamak zorundadırlar. Çocuklar oyun yoluyla, kafasındaki sorulara cevap bulur, yeni buluşlar elde eder, problemlere karşı koyma becerilerini geliştirir ve öğrendikleri becerilerini uygulamaya geçirirler (Akman, 2002). Bireylerin oyun faaliyetleri içinde hedeflerini gerçekleştirmeye dönük çeşitli hareketler içinde oldukları gözlemlenir (Abakay, 2010; Alıncak, 2015). Oyun çocuğun mutlu olmasında vazgeçilmez temel kaynaklarından birisidir. Oyun sayesinde çocuğun nelerden hoşlanıp ve hoşlanmadığını tespit edebiliriz (Öğlümüş, 2009). Çocuk, oyunla eğitimde her şeyi yaparak ve yaşayarak elde eder ve öğrenir. Oyun sayesinde çocuk tüm duyularını kullanır. Bu şekilde öğrenme daha kalıcı ve hızlı olur. Dolayısıyla oyunun çocuklar için vazgeçilmez bir unsur olduğunu göz önünde bulundurduğumuz zaman, oyun kavramının eğitim sürecinde etkin bir biçimde kullanılması da önemlidir. Oyun, çocuğun fiziksel gelişiminde de oldukça etkin bir şekilde rol oynamaktadır. Oyun, çocuğun bedenini tanımasını da sağlar. Oyun oynayan çocuklar ile oynamayan çocukları karşılaştırdığımızda, oyun oynayanların diğerlerine oranla; sağlıklı, zinde ve daha çabuk geliştikleri gözlemlenmiştir. (MEB, 2009). Çocuklar oyun sayesinde çevresi ile daha iyi iletişim kurar ve onları daha iyi tanıyarak edindiklerini de oyunlarına dahil ederler (Üçer, 1985; Alıncak, 2016).

Çocukların büyüme sürecindeki yaş ve gelişim özellikleriyle alındığında eğitim amaçları açısından öğrenmesine ve bu becerilerini tutum ve davranışlarına aktarmasında oyun ile öğretimin en uygun yöntem olduğu ön plana çıkmaktadır. Eğitim biliminin verilerini ele aldığımızda yaşayarak öğrenmenin öğrenme sürecini ve olumlu yönde davranış kazandırmayı kolaylaştırdığını işaret etmektedir (Maden, 2007). Düzenli fiziksel aktivite ve oyun, çocukların sağlıklı büyümesi ve gelişmesinde, sportif performansının ilerlemesinde, obeziteden korunmasında, istenmeyen kötü alışkanlıklardan kurtulma-da, sosyalleşmede etkili bir araçtır (Alıncak, 2017). Ellialtıoğlu (2005) oyunu bireyin gelişimi açısından vazgeçilmez bir yaşam biçimi ve en etkili öğrenme yolu olarak görmektedir.

Pedagojinin temel hedefi, özgür bireylerin bulunduğu bir toplum için en ikna edici ve etkili yöntemi öğrenmeyi sağlamaktır. Böylece oyun bireylerin öğrenmesinde etkin bir role sahiptir (Krentz, 1998). Eğitimin oyun yoluyla verilmesi; kişinin içinde yaşadığı toplumun kurallarını öğrenmesi, diğer taraftan da eğitimcilere bir takım avantajların sunulması açısından ve oyun yolu ile çocuğu tanıma fırsatı sağladığından dolayı, çocuk oyunları üzerinde durulması gereken önemli bir konu olarak kendini göstermektedir (Sağlam, 1997). Oyun eğitim bilimine göre, etkili ve önemli bir eğitim aracı olarak kabul edilmektedir. Özellikle çocuklara eğitimin ilk dönemi

olan okul öncesi dönemde ve okul yıllarında elde edilen becerilerin kendisinden sonrakilere aktarılmasında etkili olmaktadır. Oyun ile elde edilen kazanımlar sayesinde pozitif özellikler pekiştirilerek bireyler üzerinde olumlu gelişmeler sağlamaktadır. Oyunla öğrenmeye, doğrudan yaşayarak öğrenme diyebiliriz (Aral, 2000). Poyraz ve Dere (2003) oyunun, çocuğun gelişimi sürecinde en doğal öğrenme ortamı olduğunu belirtmişlerdir.

Adler (1997) ve Stanley'e (2009) göre oyunla öğretim yöntemi çocuklar için eğlenceli bir öğrenme sürecini sağlarken aynı zamanda çocukların akademik başarısını artırması açısından da etkili bir yöntemdir. Rekreatif oyunlara katılan kişilerin kaygı düzeyinin daha düşük olduğu ve akademik başarıya olumlu katkı sağladığı sonucuna varılmıştır (Öztürk, 2016-a)

Eğitim bilimi açısından oyun önemli bir kavramdır. Bazı uzmanlar oyunu bir "öğrenme sanatı" olarak değerlendirilmektedir. Ayrıca çocukların oyun oynarken fazla enerjilerini attıkları, yaramazlık etmelerini engelleyen ve çocukların taklit yapma gereksinimlerin sağlayan bir yol olarak düşünülmektedir (Biriktir, 2008). Oyunun, çocuk üzerinde ki etkisi ve öğreticiliği hiç şüphesiz tartışılmamaktadır. Genel olarak baktığımızda oyun kavramının, çocuk için bir öğrenme aracı olmadığı, ayrıca çocuk öğrenmek için oynamaz ama oynarken öğrenir; bunu, yaşama dair tecrübeleri ile elde edilir (Yavaşoğlu, 2005). Eğitim alanında oyunla eğitim, öğrenilenlerin öğrendiklerinin daha iyi hafızalarında kalmasına, mukayeseli düşünme yeteneğinin gelişmesine, karar verme ustalığının gelişmesine ve aynı zamanda olumlu davranışlar sergilemelerine katkı sağlar (Ozturk, 2016-b).

Bu çalışmada, oyunun öğrenme üzerindeki etkilerinin sınıf öğretmenlerinin görüşleri doğrultusunda değerlendirmek amaçlanmıştır. Bu amaç doğrultusunda aşağıdaki sorulara yanıt aranmıştır.

1. Oyunlun öğrenme üzerindeki etkileri nelerdir?
2. Öğretmenler derste oyun ile öğretim yapmakta mı?
3. Oyunla öğretim hakkında öğretmenlerin önerileri nelerdir?

YÖNTEM

Araştırmada nitel araştırma yöntemlerinden olan durum çalışması deseni kullanılmıştır. Nitel araştırmalar nicel araştırmalara göre araştırmacıya esnek hareket imkânı sunan, veri toplama yöntemi, analizi ve araştırmanın desenlenmesi konularında daha farklı yaklaşımlar sunan bir yöntemdir (Gay, Mills ve Airasian, 2006).

Durum çalışması, araştırılan olguyu kendi yaşam çerçevesi içinde inceleyen, olgu ve içinde bulunduğu ortam arasındaki sınırların kesin hatlarla belirgin olmadığı ve birden fazla kanıt veya veri kaynağının mevcut olduğu durumlarda kullanılan bir araştırma desendir (Yin, 1984; Yıldırım ve Şimşek, 2006).

Araştırma Grubu

Oyunun öğrenme üzerindeki etkilerinin sınıf öğretmenlerinin görüşleri doğrultusunda değerlendirmek amacıyla hazırlanan anket formu, Gaziantep il sınırları içerisinde ilkokullarda görevli sınıf öğretmenlerinden oluşan 10 gönüllü katılımcıya uygulanmıştır. Araştırma grubu ile ilgili veriler Tablo 1'de yer almaktadır.

Tablo 1: Araştırma Grubuna (N = 10) Ait Kişisel Özellikler

Değişkenler	Guruplar	n	%
Görev Süreleri	1 – 5 Yıl	1	10
	6 – 10 Yıl	2	20
	11 – 15 Yıl	2	20
	16 – 20 Yıl	3	30
	21 – 30 Yıl	2	20
Cinsiyet	Erkek	5	50
	Kadın	5	50
Sınıf	1	2	20
	2	2	20
	3	3	30
	4	3	30
Eğitim	Lisans	9	90
	Lisansüstü	1	10

Tablo 1’de araştırma grubuna ait bazı kişisel özellikler verilmektedir. Araştırmaya katılan öğretmenlerin görev sürelerine baktığımızda, 1 (% 10) öğretmen 1–5 yıl arası, 2 (% 20) öğretmen 6–10 yıl arası, (% 20) öğretmen 11–15 yıl arası, 3 (% 30) öğretmen 16–20 yıl arası, 2 (% 20) öğretmenin ise 21–30 yıl arasında görev yaptığı görülmektedir. Cinsiyete baktığımızda 5 (% 50) öğretmenin erkek, 5 (% 50) öğretmenin kadın olduğu görülmektedir. Sınıf türüne baktığımızda ise 2 (% 20) öğretmenin 1. sınıf, 2 (% 20) öğretmenin 2. sınıf, 3 (% 30) öğretmenin 3. sınıf, 3 (% 30) öğretmenin ise 4. sınıf da öğretmenlik yaptığı görülmektedir. Eğitim durumuna baktığımızda 9 (% 90) öğretmenin lisans mezunu olduğu, 1 (% 10) öğretmenin de lisansüstü eğitime sahip olduğu görülmektedir.

Görüşme Formunun Hazırlanması ve Uygulanması

Araştırmada kullanılacak görüşme formunun oluşturulması amacıyla, öncelikli olarak 50 sınıf öğretmenini ile yüz yüze oyunun öğrenme üzerindeki etkilerin hakkındaki görüşlerinin neler olduğu ile ilgili birer kompozisyon yazmaları istenmiştir. Toplanan kompozisyonlardan ve literatürden edinilen bilgiler sonucunda görüşme formunun taslak hali elde edilmiştir. Görüşme formunun geçerliğini belirlemek amacı ile alan uzmanlarının görüşlerine sunulmuş (Kapsam geçerliğini test etmede kullanılan mantıksal yollardan biri uzman görüşüne başvurmaktır (Büyüköztürk, 2006, s.168)) ve alınan görüşler doğrultusunda gerekli düzenlemeler yapılarak 4 adet kişisel özellikleri belirleyici soru ve 3 adet açık uçlu sorudan oluşan görüşme formuna son hali

verilmiştir. Açık uçlu sorularda öğretmenler görüşlerini yazarken birden fazla ifade kullanabilmektedir. Program ile alakalı ortaya çıkan her ifade tema olarak tanımlanmıştır.

Hazırlanan görüşme formu Gaziantep de görev yapan toplam 10 öğretmene tekrar uygulanarak veriler elde edilmiştir. Uygulama esnasında araştırmanın amacı katılımcılara açıklanmış, verecekleri cevapların önemi hakkında bilgilendirilme yapılmıştır.

Verilerin Analizi

Araştırmada kullanılan görüşme formundan elde edilen veriler, nitel araştırmalarda kullanılan içerik analizi yöntemi ile analiz edilmiştir. Nitel araştırmalarda içerik analizi kuramsal anlamda belirgin olmayan temalar ve eğer varsa alt temaların oluşturularak analiz edilmesinde kullanılmaktadır (Yıldırım ve Şimşek, 2006). Toplanan veriler her soru için ayrı ayrı kaydedilmiş ve gruplandırılıp kodlanmıştır. Bu gruplama ve kodlamalar alan uzmanlarına sunulmuş onların değerlendirilmelerine göre son halleri verilip analize hazırlanmıştır. Analize başlarken her soru için temalar belirlenmiş ve verilen temaların frekans ve yüzdeleri hesaplanmış tablolar oluşturulmuştur. Verilerin değerlendirilmesinde betimsel analiz kullanılmıştır. En son raporlama yapılmış ve bulgular ortaya konulmuştur.

BULGULAR VE YORUM

Bu bölümde, Milli Eğitim Bakanlığına bağlı resmi okullarda oyunun öğrenme üzerindeki etkilerinin değerlendirilmesi amacıyla sınıf öğretmenleri ile yapılan görüşmeler neticesinde elde edilen bulgulara yer verilmiştir.

Tablo 2.Araştırma grubunun oyunun öğrenme üzerinde etkileri hakkındaki görüşlerinin dağılımı.

Temalar	N	%
Oyunun öğrenme üzerinde etkileri fazla	10	30.4
Öğrenme kalıcı ve etkili olmakta	8	24.2
Öğrenme daha kolay ve hızlı olmakta	8	24.2
Öğrenme eğlenerek olmakta	7	21.2
Toplam	33	100

Tablo 2’de araştırma grubunun oyunun öğrenme üzerindeki etkileri hakkında görüşlerinin dağılımı verilmektedir. Katılımcıların oyunun öğrenme üzerindeki etkileri hakkındaki görüşlerinden 4 tema ortaya çıkmıştır. Katılımcıların birden fazla tema ifade ettikleri görülmüştür. Bu temalar arasında yüzde sıralamasına göre, oyunun öğrenme üzerindeki etkileri fazla (%30.4), öğrenme kalıcı ve etkili olmakta (%24.2), öğrenme daha kolay ve hızlı olmakta (%24.2), öğrenme eğlenerek olmakta (%21.2) temalarının ön plana çıktığı görülmüştür.

Tablo 3.Araştırma grubunun derslerde oyunla öğretim yaptıkları hakkında görüşlerinin dağılımı.

Temalar	n	%
Her zaman oyunla öğretim yapıyoruz	9	90
Bazen oyunla öğretim yapıyoruz	1	10

Toplam	10	100
---------------	-----------	------------

Tablo 3’de araştırma gurubunun derslerde oyunla öğretim yaptıkları hakkında görüşlerinin dağılımı verilmektedir. Katılımcıların derslerde oyunla öğretim yaptıkları hakkındaki görüşlerinin dağılımında 2 tema ortaya çıkmıştır. Buna göre; 9 öğretmen (%90) derslerde her zaman oyunla öğretim yaptığını, 1 öğretmen ise (%10) derslerde bazen oyunla öğretim yaptıklarını ifade etmişlerdir.

Tablo 4. Araştırma gurubunun oyunla öğretim hakkındaki önerilerinin dağılımı.

Temalar	N	%
Hizmet içi eğitim verilmeli	9	15.9
Ders ile ilgili materyal sağlanmalı	8	5.8
Müfredatta oyunla ilgili kitaplar olmalı	8	5.8
Oyunlar çeşitlendirilmeli	7	5.8
Fiziki ve çevre şartları düzeltilmeli	7	4.3
Seçilen oyunlar öğrenciye uygun olmalı	5	2.9
Toplam	44	100

Tablo 4’de araştırma gurubunun oyunla öğretim hakkındaki önerilerine ilişkin görüşlerinin dağılımı verilmektedir. Katılımcıların oyunla öğretim hakkındaki önerilerine ilişkin görüşlerinden 6 tema ortaya çıkmıştır. Katılımcıların birden fazla tema ifade ettikleri görülmüştür. Bu temalar arasında yüzde sıralamasına göre, diğer derslerde oyunla öğretilmeli (%34.8), program gözden geçirilmelidir (%18.9), hizmet içi eğitim verilmeli (%15.9), ders ile ilgili materyal sağlanmalı (%5.8), müfredatta oyunla ilgili kitaplar olmalı (%5.8), oyunlar çeşitlendirilmeli (%5.8), sınav yerine sadece oyun olmalı (%5.8), fiziki ve çevre şartları düzeltilmeli (%4.3), seçilen oyunlar öğretime uygun olmalı (%2.9) temalarının ön plana çıktığı görülmüştür.

SONUÇ VE ÖNERİLER

Bu bölümde, oyunun öğrenme üzerindeki etkilerinin, Milli Eğitim Bakanlığına bağlı resmi okullarda görev yapansınıföğretmenleri ile yapılan görüşmeler neticesinde elde edilen sonuçlara yer verilmiştir.

Araştırma gurubunun, oyunun öğrenme üzerindeki etkisi hakkında görüşlerine bakıldığında, 4 tema ön plana çıkmıştır. Bunlar, oyunun öğrenme üzerindeki etkisinin fazla olduğu, oyun ile öğrenmenin etkili ve kalıcı olduğu, öğrenmenin daha kolay ve hızlı olduğu ve öğrenmenin eğlenceli olduğu şeklindedir. Buradan hareketle öğretmenlerin büyük çoğunluğunun oyunun öğrenme üzerindeki etkisinin yüksek düzeyde olduğu söylenebilir.

Araştırma gurubunun derslerde oyunla öğretim yaptıkları hakkındaki görüşlerine baktığımızda; genel anlamda araştırma grubunun oyunla öğrenme yaptıkları görülmektedir. Buradan hareketle araştırmaya katılan öğretmenlerin oyunla öğretim yöntemini tercih ettiklerini söyleyebiliriz. Ayan ve Dündar (2009), yapılan başka bir çalışmada ise anaokulu öğretmenlerinin boş zamanları oyunla eğitim çalışmaları yapmaları çocukların akademik başarılarını artırır sonucuna va-

rılmıştır (Ozturk, 2015), ve bu sonuçlar eğitim başarısına olumlu katkı sağladığı sonucuna varılmıştır.

çocuğun oyun esnasında kendini daha kolay ifade ettiğini ve oyun ortamında çocukların daha özgür ve yaratıcı bir kişiliğe sahip olduklarını, bu nedenle eğitim ortamlarında öğrencilerde yaratıcılık becerilerini geliştirebilmek amacıyla oyunun kullanımı vazgeçilmez bir ihtiyaç olduğunu belirtmektedirler.

Araştırma gurubunun oyunla öğretim hakkındaki önerilerine ilişkin görüşlerine baktığımızda; altı tema ortaya çıkmıştır. Katılımcıların büyük çoğunluğu hizmet içi eğitim verilmesi yönünde görüş belirtmişlerdir. Ayrıca araştırma grubu, ders ile ilgili materyal sağlanması, müfredatta oyunla ilgili kitapların olması gerektiğini, oyunların çeşitlendirilmesi gerektiği, fiziki ve çevre şartlarının düzeltilmesi, seçilen oyunların öğrenciye uygun olması yönünde önerilerde bulunmuşlardır.

Fırat(2007), yapmış olduğu çalışmada; yabancı dil öğretiminde oyunla öğretim yöntemini tercih ettiklerini ve öğrenci açısından olumlu etkiler yarattığını belirtmiştir. Ören ve Avcı (2004) yapmış oldukları çalışmalarında oyunla öğretimin geleneksel öğretime göre fen bilgisi öğretiminde akademik başarıyı arttırmada etkili olduğu sonucuna ulaşmışlardır. Tural(2005), matematik öğretiminde oyun ve etkinliklerle öğretiminin, “ritmik saymalar, doğal sayılar, toplama, çıkarma, çarpma (kavrama ve uygulama) düzeyindeki davranışları kazandırmada geleneksel öğretimden daha etkili olduğu sonucuna ulaşmıştır.

Sonuç olarak, araştırmaya katılan sınıf öğretmenleri oyunun öğrenme üzerinde etkili olduğunu belirtirken, oyun ile birlikte öğrenmenin daha hızlı ve kalıcı olduğu vederslerde oyunla öğretim yöntemini tercih ettikleri sonucuna ulaşılmıştır. Bunun yanında araştırma grubu; ders ile ilgili materyal sağlanması, oyunların çeşitlendirilmesi ve fiziki şartların düzeltilmesi önerilmektedir.

KAYNAKLAR

- Abakay, U. (2010). Futbolcu-Antrenör İletişiminin Farklı Statüdeki Futbolcuların Başarı Motivasyonu İle İlişkisi. Doktora Tezi Gazi Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü.
- Adler, A. (1997). İnsan tanıma sanatı (6. Baskı). Çev. K. Şipal. İstanbul: Say Yayıncılık.
- Akman, B. (2002). “Okulöncesi Dönemde Matematik”, Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi, S. 23 (244-248).
- Alıncak, F. (2016). Evaluation Of Opinions Of Primary School Teachers On The Method Of Education With Game, European Journal of Physical Education and Sport Science, 2(3):81-96.
- Alıncak, F. (2017). Attitudes Of Primary School Teachers Towards Playing Games That Involve Physical Activity, European Journal of Education Studies, 3(1):202-216.
- Alıncak, F., Abakay, U. (2015). Ferdi ve Takım Sporlarıyla Uğraşan Bireylerin Strese Karşı Koyabilme Düzeylerinin Karşılaştırması, Akademik Sosyal Araştırmalar Dergisi, Yıl: 3, Sayı: 16, Eylül 2015, s. 333-345.
- Alıncak, F., Tuzcuoğulları, T. (2016). The Evaluation Of Violent Content Games For Children's Development, European Journal of Physical Education and Sport Science, 2(5):61-67.

- Alıncak, F., Yıkılmaz, A., Uğurlu, M.F. (2017). Evaluation Of Pre-School Teachers' Opinions On Teaching With Games, *European Journal of Alternative Education Studies*, 2(1):83-100.
- Aral, N. (2000). Çocuk Gelişiminde Oyunun Önemi. *Çağdaş Eğitim*, Mayıs 2000, Sayı: 265, 15-17.
- Ayan S, Alıncak F, Tuzcuoğulları Ö T (2015) Gaziantep'te Oynanan Bazı Yöresel Oyunların Hentbol Branşının Teknik Çalışmasına Yönelik Eğitsel Oyunlar Olarak Değerlendirilmesi, *Uluslararası Türk Eğitim Bilimleri Dergisi*, 4, 252-257.
- Ayan, S., DüNDAR, H. (2009). Eğitimde Okul Öncesi Yaratıcılığın ve Oyunun Önemi, *Selçuk Üniversitesi Ahmet Keleşoğlu Eğitim Fakültesi Dergisi* Sayı 28, Sayfa 63 -74.
- Ayan, S., Ergin, M., Alıncak, F. (2017). The Evaluation Of The Participation Of Game And Physical Education Lesson Of The Mild Severe Degree Mental Retardation And Autistic Students, *European Journal of Special Education Research*, 2(2):35-49.
- Aykaç, N. (2005). Öğretme ve öğrenme sürecinde aktif öğretim yöntemleri (1. Baskı). Ankara: Naturel Yayınları.
- Aykutlu, I., Şen, A.İ. (2004). Oyun Tabanlı Hazırlanmış Ders Kitapları İle Fizik Öğretimi. Gazi Üniversitesi XII. Eğitim Bilimleri Kongresi Bildiriler Kitabı .c-III., 1993-2003. Ankara.
- Biriktir, A. (2008). İlköğretim 5. Sınıf Matematik Dersi Geometri Konularının Verilmesinde Oyun Yönteminin Erişime Etkisi, Yüksek Lisans Tezi, Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya.
- Büyük öztürk, Ş. (2006). Sosyal bilimler için veri analizi. Ankara: Pegem A.
- Ellialtıoğlu, F. M. (2005). Okul öncesi dönemde oyun ve oyun örnekleri (1. Baskı). İstanbul: YA-PA Yayınları.
- Fırat, M. (2007). Yabancı Dil Öğretiminde Oyunun Kullanımı, Atatürk Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yabancı Diller Eğitimi Ana Bilim Dalı, Erzurum.
- Gay, L., Mills, G., Airasian, P. (2006). *Educational research: Competencies for analysis and application* (8th ed.). New York: Prentice Hall.
- Koçyiğit, S., Tuğluk, M. N. ve Kök, M. (2007). Çocuğun gelişim sürecinde eğitsel bir etkinlik olarak oyun. Atatürk Üniversitesi Kazım Karabekir Eğitim Fakültesi Dergisi, 16, 324-342.
- Krentz, A. A. (1998). Philosophy of education, play and education in plato's republic. 20 Ocak 2010 tarihinde <http://www.bu.edu/wcp/Papers/Educ/EducKren.htm> sitesinden alınmıştır.
- Lindon, J. (2001). *Understanding children's play*. Cheltenham: Nelson Thornes.
- Maden, S. (2007). Ülker Köksal'ın Çocuk Oyunlarının Eğitim Boyutu Üzerine Bir İnceleme, Atatürk Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Türkçe Eğitimi Ana Bilim Dalı: Yüksek Lisans Tezi.
- Marsell, M. (2009). Çocuk ve zihin terapisi (1. Baskı). İstanbul: Ekinoks Yayıncılık.

- Milli Eğitim Bakanlığı, (Meslekî Eğitim ve Öğretim Sisteminin Güçlendirilmesi Projesi), Çocuk Gelişimi Ve Eğitimi Oyun Etkinliği-I Ankara, 2009.
- Öğülmüş, S. (Ed.) (2009). İlköğretim hayat bilgisi öğretimi ve öğretmen el kitabı (1. Baskı). Ankara: PegemA Yayıncılık.
- Ören, F. Ş. ve Avcı, D. E. (2004). Eğitimsel oyunla öğretimin fen bilgisi dersi “ Güneş sistemi ve gezegenler” konusunda akademik başarı üzerine etkisi. Ondokuz Mayıs Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi, 18, 67-76.
- Öztürk, H. (2016-a). Antrenörlük ve Spor Yöneticiliği Bölümlerinde Okuyan Öğrencilerin Fiziksel Aktivite İçeren Oyunları Oynamaya Yönelik Tutumları, Gaziantep University Journal of Social Sciences, 15(2):717-728.
- Öztürk, H. (2016-b). Analyzing Of Constant Anxiety State Of The Students Studying At School Of Physical Education And Sports, Tojras, 5(2): 9-22
- Öztürk, H. (2015). The Role Of Sports İn Kindergarten Teachers’ Recreational Habits, Educational Research And Reviews, 11(3): 113-119.
- Poyraz, H. ve Dere, H. (2003). Okul öncesi eğitiminin ilke ve yöntemleri (2. Baskı). Ankara: Anı Yayıncılık.
- Sağlam, T.(1997). “Türk Çocuk Oyunlarında Rituel Öğeler, Çocuk Kültürü, I. Ulusal Çocuk Kültürü Kongresi Bildirileri. Ankara: Ankara Üniversitesi Çocuk Kültürü Araştırma ve Uygulama Merkezi Yayınları, s. 416-441.
- Stanley, M. (2009). Çocuk ve beceri (1. Baskı). İstanbul: Ekinoks Yayıncılık.
- Tural, H. (2005). İlköğretim Matematik Öğretiminde Oyun ve Etkinliklerle Öğretimin Erişi ve Tutuma Etkisi, T.C. Dokuz Eylül Trakya Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi Haziran 2014 Cilt 16 Sayı 1 (175-194)
- Üçer, M.(1985). “Eskişehir Folklorunda Çocuk Oyunları”, Halk Kültürü, İstanbul 1985/2, 119-125.
- Yavaşoğlu, G.(2005). “Çocuk-Mekan-Oyun İlişkisinin İlköğretim Binalarında İncelenmesi”, Yüksek Lisans Tezi, MSGSÜ, İstanbul.
- Yıldırım, A., Şimşek, H. (2006). Sosyal Bilimlerde Nitel Araştırma Yöntemleri. (6. baskı) Ankara: Seçkin.
- Yin, R. K. (1984). Case studyresearch: Design andmethods. Newbury Park, CA: Sage. Yıldırım, A., Şimşek, H. (2006). Sosyal Bilimlerde Nitel Araştırma Yöntemleri. (6. baskı) Ankara: Seçkin.